

Do § 43. Przepis tego paragrafu jest niezmieennie ważny, ze względu na praktykowany proceder potajemnego uboju i sprzedaży pokątnej, którą to drogą dochodzi do rąk konsumenta produkt dobroci wątpliwej, a często niebezpieczny. Stwierdzenie źródła nabycia mięsa ułatwi organom dozoru orientację co do jego pochodzenia względnie pozwoli dotrzeć do źródła przestępstwa. Sprawa ta wiąże się bezpośrednio z przepisem § 18 pkt. c. zdanie ostatnie oraz § 19 pkt. b) i powinna być traktowana łącznie. W przypadku więc sprzedaży mięsa nieoznakowanego lub sprzedawanego w handlu obnośnym, należy niezależnie od wycofania mięsa tego z obiegu i pociągnięcia winnego do odpowiedzialności dotrzeć w miarę możliwości do źródła pochodzenia mięsa.

Do § 46. Paragraf ten przewiduje okres przejściowy, pozostawiony celem umożliwienia dostosowania miejsc, objętych przepisami rozporządzenia do stanu wymaganego. Rola organów dozoru w tym okresie polega na zbadaniu tych miejsc, wskazaniu braków, które winny być uzupełnione, oraz na czuwaniu nad wykonaniem tego w oznaczonym terminie t. j. do dnia 30 czerwca, względnie 31 grudnia 1935 r. Zakłady, których stan wskazuje na niemożliwość dostosowania ich do wymaganych przepisów, powinny być po komisijnem stwierdzeniu uchybień i braków, zakwalifikowane do zamknięcia. W wykonaniu powyższego powiatowa władza administracji ogólnej powinna wydać orzeczenie o zamknięciu zakładu, które w razie oporu lub nieposłuszeństwa, zostanie przymusowo wprowadzone w życie w trybie postępowania przymusowego w administracji (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 342). Zauważa się przytem, iż decyzje o zamknięciu zakładu w przypadkach nieprzyznania ulgi, przewidzianych w § 47, winny być wydawane przez wojewódzką władzę administracji ogólnej; wykonanie tych decyzji należy do władzy przemysłowej I instancji.

Wyjaśnia się jednocześnie, że zamknięcie zakładu nie jest równoznaczne z przewidzianem w art. 41 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o dozorze nad artykułami żywności i przedmiotami użytku (Dz. U. R. P. Nr 36, poz. 343) pozbawieniem przez sąd prawa prowadzenia danego przedsiębiorstwa, handlu lub przemysłu na czas oznaczony.

Do § 47. Przy lustracjach, o których mowa w ustępie poprzednim należy zwrócić uwagę, w jakim stopniu miejsca sprzedaży mięsa, wytwórnie i miejsca sprzedaży przetwo-

rów mięsnych, mieszczące się w pomieszczeniach suterrenowych, odpowiadają wymaganym przepisom czy podpadają pod kategorię tych, dla których ustępstwo, co do pomieszczenia suterrenowego może być uczynione. Wymienione wytwórnie w pomieszczeniach suterrenowych, nieodpowiadające i innym również wymaganiom dla tych wytwórni nie mogą być nadal tolerowane.

Miejsca sprzedaży i wytwórnie przetworów mięsnych, odpowiadające poza pomieszczeniem suterrenowym, innym wymaganym przepisom oraz przepisowi o wzorowej wentylacji sztucznej, będą w zależności od każdorazowej decyzji władzy wojewódzkiej, a więc przy traktowaniu indywidualnem, pozostawione w stanie czynnym do terminu wyznaczonego przez tę władzę, niedłużej jednak, niż do dnia 7 maja 1937 r.

Uprawnienia Pana Wojewody, o których w ust. 3, należy traktować łącznie z przepisami odpowiednich paragrafów, a więc:

§ 17 ust. 1, § 25 ust. 1, § 38 ust. 1 w sprawie odległości miejsc sprzedaży i wytwórni od ustępów ogólnych, obór stajen, chlewni

§ 18 lit. a) § 38 ust. 8 w sprawie łącznej sprzedaży mięsa i przetworów mięsnych w miejscach sprzedaży mięsa lub w miejscach sprzedaży przetworów mięsnych;

§ 24 ust. 1 w sprawie zaopatrywania wytwórni wędliniarskich w urządzenia wodociągowe i kanalizacyjne;

§ 26, § 27, ust. 1 zdanie pierwsze w sprawie liczby pomieszczeń w wytwórniach wędliniarskich oraz wysokości tych pomieszczeń;

§ 31, ust. 3 w sprawie istniejących wędzarni przemysłowych, znajdujących się w śródmieściu w budynkach mieszkalnych.

Ulgi powinny być stosowane indywidualnie z uwzględnieniem warunków lokalnych, technicznych i gospodarczych.

Dr. S. Hubicki
Minister

309.

ZAWIADOMIENIE

Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego

z dnia 30 listopada 1932 r.

o unieważnieniu zagubionych pieczęci urzędowych.

Niniejszem podaje się do publicznej wiadomości, że zostały unieważnione następujące pieczęcie urzędowe:

1) okrągła pieczęć gminy Futor, pow. Skarżyski, z napisem w obwodzie: „Województwo